

166 A. C. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 20. VI 1835
HUB, JVS handskriftssamling

Älskade Janne!

Som du nu ser äro vi hit lyckligt anlände i afton, utan några Särdeles märckvärdigheter. Jnttet körde vi hårt ty Kl. var redan 8:ta på afton då vi anlände hit, vår frukåst åt wi först Kl. 11, på en Bondgård som jag ej mins namnet uppå, men som är på halfva vägen emellan andra och tredje Gärst gifvargården, i från vårt nattquartter. vi fick där söt mjölk och smör, åt en god fruckost middag och tog oss en pris Snus, under dett Hästen pustade, och åt en kaka bröd., Sedan har jag i afton Servierat The för tvenne Unga Herrar, Essen och Mag. Borg. Han bjöd oss till sin Brud, men jag som så obekant wille ej gå dit. Med möda fick jag C. Essen ut på wisit. emedlertid hade jag Nyckeln ur, och satt här i kammarn och funderade i min Enslighet. det käns ändå nu så tom i hjerttat efter den alltid svåra Skils mässan; Du kom wäl Lyckligt hem i dag? och som jag håppas, så har Du också framfört min hjertliga hälsning till alla men i synnerhet till Min Älskade Tante Bergbom. Nu har jag sett den Utom Ordetligt wackra Tawast åsen. Skada blått att dett just då war ett hällregn detta lätt vi ej förhindra oss att beskåda detta härrliga, men Regnet jorde alt på Längre håll mera duncket, så att jag ej kunde se så långt mitt långsyntta öga elljest kunnat. C. Essen har hela dagn i dag längtadt efter Regn, men bara det mulnat, så tog han kapprocken på sig och Straxst klarnade dett åter men slutligen fick vi dett så i ymnighet, så att dett förhindrade vår resa, som vi eljest för en stund sedan beslöt att fortsätta i afton hälldre än att Ligga Här på gästgifvar Gården. i affse rasspade jag dessa rader nästan i mörkret och Du måste förlåta mig att de äro så sneda.

i dag tyckes dett igenn wara ett friskt och wackert wäder och jag gläder mig åt att i dag få beskåda dett wackra Kangasala. få se om vi i mårgon Afton hinner till Kourtane, då vore vi Måndags afton *Hemma*. i från Härmä Skall Du få ett fullständigare bref af mig. Lef emedlertid wäl Goda Janne.

Din kärleksfulla
Syster Annu.

Söta Janne! war nu ej Mycket trög att skrifva hem, till oss. Hälsa kärt alla alla bekantta, om dett går ann så hälsa Ehrström? Ennu en gång Adjeu Söta Janne. Din Annu.

40 d. 20:de Junii

167 ANSÖKAN TILL UNIVERSITETET 22. VI 1835
HUA, Centralförvaltningens arkiv

Magnifice Herr Rector!
så ock
50 Amplissimum Consistorium Academicum!

Hos Eders Magnificence och Amplissimum Consistorium får jag ödmjukast anhålla, att blifva hugnad med *venia docendi uti Philosophi'n*, vid, Kejslerliga Alexanders Universitetet i Finland; biläggande, såsom stöd för min ödmjuka begäran, en af mig utgifven, den 17:de innevarande Junii

ventilerad Dissertation, och har jag äran framhärda

Eders Magnificenc'es
så ock
Amplissimi Consistorii Academici
Allerödmjukaste Tjenare
Joh. Vilh. Snellman

168 A. C. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 3. VII 1835
HUB, JVS handskrifssamling

10

Palo d. 3:je Julii 1835.

Älskade Janne!!!

Nog länge får Du vänta efter underrettelser ifrån oss, om ej Calle Essen hvarit i betre tillfälle att få bref på Posten, än jag hvarit. Ingen Menniska har härifrån varit till NyC(arleby) sedan jag hemkom, nu ämnar pappa resa Skälf, men ännu är dett osäkert hvilken dag dett kan bli, ty Pappa har utaf tandwärc fått en svullnad på Kinnbenet. ifrån Tavastehus tillskref jag Dig några rader tillika med Essen och-som jag tror, *Borgen*. därför börjar jag min resebeskrifning därifrån: Om Mårgånen hade vi ett utmärkt härrligt wäder dett war så friskt och skönt efter regnet så att man bara satt och njöt. utaf *detta wackra* fick vi dock ej Prophetera så länge, ty: efter att hafva åkt ett håll uppsteg nya Måln och vi fick åter regn. Jag glömde också att säga dett vi i dett samma vi Skulle stiga i Chåsen fick våra Skickningar, utaf Lindforss, som just då kom jnn på gården. Han med sin resekamrat blef i Tav(aste)hus att frukostera, men Staudingern hann opp oss redan på första Hållet. vi kom sedan att följas åt, och jag hade jngenting däremot, sedan jag såg, att di war så glada — och trefliga. Di jorde oss äfven tjenst därmed att vi ej behöfde taga någån Skjuss poike, utan *deras* återtog också wår Häst. också skulle vi alldrig så snart fått Hästar om icke den tokroliga *Justus Staudinger* hade hvarit med. han skyndade på alla Päikar och Gummor, och satte Dem alla i liflig Wårksamhet, att Skaffa oss Hästar. Vi åkte sedan Jenom natten mot söndagen och emot all förmodan hant vi Hem till Palo, kl. half 12 om natten mot måndagen. wi lefde och med våra resekamrater uti ett Bröderligt förhållande: vi bjöd dem Alltid att äta utur wårt knytc och — ändå fick vi ej wår wäckkost på långt när slut. Ännu då vi kom hem fans dett utaf alla slag tilloch med utaf Bakelserna.,

Söndags middagstid åkte vi en par Håll i sällskap med Lindforss och Blancken och dett war odrägligt tråkigt. men vi kunde ej hjelpa dett. Calle sad åt dem att di skulle fara förut, men D fick en dålig Häst och wi hann åter upp dem. i Kuortane lämnade vi dem efter oss ock kom sedan ensamna därifrån. vi gaf oss ej tid att hvarken i kortane eller Lappo resa jnn, då vi såg oss hinna fram samma dag. Måndags mårgån sedan vi wäl kommit oss i ordning kom Otto. han hvar ämnad att wänta oss här om Måndagen, men vi var snällare. Calle blef qvar öfver Måndagen och mot afton gick vi alla till Strombergs Calle reste sedan hemm men Otto blef qvar öfver Midsommarn. Midsommar Afton hvar Strombergs här, och Mid(sommar) Dag(en) voro vi där. nog hade jag roligt, och är nu Lycklig. Men *Du* Söta Janne är ensam och Öfvergifven och har wist jnttet många glada Stunder, utan får bara Tråka för mig och många andra. Sök Dig då Ällskade, Janne en wänn i *Gud*. Man kan Sannerligen komma uti en